

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 15. november 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Freia Kirkeskov-Hansen
Sagsnr.: 2019-0037-0070
Dok.: 1294506

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 12 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 9), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. november 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kristian Hegaard (RV).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 12 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 9):

”Kan ministeren oplyse, om formuleringen vedrørende udstrækningen af "nærmere afgrænset område" kan omfatte det sted, hvor der eksempelvis ligger et hospital, som den pågældende er indkaldt på, og hvad giver dette ifølge ministeren anledning til?

Svar:

Domstolene skal i alle tilfælde foretage en individuel og konkret vurdering af nødvendigheden af, at den dømte meddeles et opholdsforbud, og i givet fald også af opholdsforbuddets geografiske udstrækning. Formålet med lovforslaget er, at opholdsforbuddet skal målrettes de konkrete steder, hvor der er fare for, at den dømte vil begå lignende forbrydelser, såsom svømmehaller, idrætshaller, offentlige parker eller anlæg, skoler, legepladser, daginstitutioner, skove eller strandområder.

Det fremgår endvidere af de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.3.1, at områder, som opholdsforbuddet skal omfatte, skal beskrives så præcist som muligt i dommen. Det kan f.eks. være ved adresseangivelse eller ved anvendelse af kort over områderne. Det er således mulighed for, at domstolene ved udformningen af opholdsforbuddet kan sikre, at opholdsforbuddet f.eks. ikke omfatter hospitaler eller andre vitale samfundsinstitutioner, som f.eks. politistationer, domstole eller andre offentlige myndigheder, som borgere generelt har behov for at kunne kontakte mv.

Det følger endvidere af straffelovens § 236, stk. 2, som ikke ændres med lovforslaget, at kontakt, ophold eller færden, der af særlige grunde må anses for beføjet, ikke er omfattet. For så vidt angår opholdsforbud kan der som eksempel på ophold eller færden, som af særlige grunde vil kunne anses for beføjet, navnlig peges på tilfælde, hvor den dømte med et særligt anerkendelsesværdigt formål kortvarigt passerer det område, som er omfattet af opholdsforbuddet, f.eks. i forbindelse med deltagelse i et motionsløb med en fastlagt rute eller akut henvendelse til læge, skadestue eller apotek, hvis det ville medføre en væsentlig længere transporttid ikke at passere det område, som er omfattet af opholdsforbuddet, eller i forbindelse med deltagelse i begravelsen af et nært familiemedlem.